

17/60

Lov

om

Medicinalafgift i Finmarken.

Stockholms Slot den 18de Mai 1860.

Christiania.
Trykt hos Ehn. Grenbehl.

Ni Carl,

af Guds Naade Konge

til Norge og Sverige, de Gothers og Wenders;

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Stæstings Beslutning af 7de Mai dette Aar, saaledende:

§ 1.

Til Medicinalvæsenets Fremme i Finmarken skal fra 1ste Januar 1861 erlægges følgende Afgifter af Hisevarer, som fra Districtet udskibes:

- af hver Bog hevet Fjæl, som udskibes enten til Udlandet eller til indenrigsk Sted udenfor Tromsø Stift, tre fjerdedels Skilling, hvilken Afgift erlægges af Sed, og fra forsaavidt den udskibes til Tromsø eller noget Sted søndenfor samme;
- af hver Tonde Tran, som udskibes enten til Udlandet eller til indenrigsk Sted udenfor Tromsø Stift, sex Skilling;
- af hver Bog saltet Fjæl, som udskibes til Udlandet, en fjerdedels Skilling, og
- af hevet stort Hundrede Raasjæl, som udskibes til indenrigsk Sted udenfor Finmarken, tre Skilling.

§ 2.

Forsaavidt ikke anden Aftale er truffen, er Kjøberen ved Indkjøbet af Hisevarer fra første Haand ikke berettiget til fra den betingede Pris at fratrække Medicinalafgiften.

§ 3.

Etter Udskibningen fra en Kjøbslad enten til Ud- eller Indlandet, erlægges Afgiften til Toldmyndighedsbetjenten paa Udskibningsstedet. Indtages Bærene i et Landdistrict, erlægges Afgiften, forsaavidt Udførselen sker til Udlandet, ved det Toldsted, hvor Færdslet

Karere for Udgaaende, i andet Fald enten ved et af Løbslejerne i Fimarken eller i Trænke.

Bekommende Oppbeholdsbetjent har i dette Tilfælde at tregne Bemærkning herom paa Løbspatet eller Løbspøbeditionen.

§ 4.

Forsaauidt ikke vedkommende Kjøder eller Skipper ved Gonnedsment eller lignende Brændsighed kan godtgjøre Størrelsen af den indehavende Laft, har han for Løbspøbet paa Tre og Fove at opgive samme. Finder Løbspøbet Grund til at betvivle Udgaaens Rigtighed, beregnes Afgiften i Forhold til Kartoiets Drægtighed og Beskoning efter Regler, som for saadanne Tilfælde foreskrives af Kongen.

§ 5.

Den, der udbænger sig for at betale Afgiften eller betaler mindre Afgift end han pligter, bærer det Udbylde af den foresagne Afgift, hvilke Bøder tilfalde Medicinalfondet, medmindre Amtmanden er Løbs- eller Politibetjent, i hvilket Fald han erholder det Halve.

§ 6.

Overtredelser af de for denne Afgifts Udelse foreskrevne Regler behandles som Overtredelser af Løbslovgivningen.

§ 7.

Af Afgiften dannes et Fond, der forvaltes af Fimarkens Districtsformandskab i Forhold til de Regler, der gjælde om Forvaltning af Amtsgommunernes Midler, dog under Jagttage af de nærmere Forskrifter herom, som indeholdes i efterfølgende §§ 10, 11 og 12.

§ 8.

I alle Medicinalfondet vedkommende Kulliggende skal Ledforeren for Formandskabet i Kjøbskab, som ikke har Formandskab sættes med det tilgrændsende Landdistrict, være berettiget til Sæde og Stemme i Districtsformandskabet.

§ 9.

Bekommende Løbsopbeholdsbetjente indbetale den saaldne Afgift ved Udgangen af hvert Hjerdingaar til den, hvem Kongen overdrager Kjøbskabsforretten for Fimarkens Medicinalfond. Kongen bestemmer saavel Kjøbskabsforretens som Løbsopbeholdsbetjentens Godtgjørelse for deres Arbejde, dog saaledes at samme ikke maa overflige for Hørsnaventens Vedkommende fire og for de Sidvnaventens to pSt. af de oppebaarne Summer.

§ 10.

Afgiften anvendes til Medicinalvæsenets Fremme i Fimarken, fortræmmelig til Sogehuse og Lægeboligers Opførelse og Vedligeholdelse, til fri Gaar og Pleie for syge Høflere, Kæphold derunder indbefattet, hvad enten de høre hjemme i Fimarken eller ikke, saalange de der opholde sig, samt til lignende Forpleining af Randskaberne paa de Kartoiere, der fra Fimarken udspejeres til Fangst eller Høfleri i Nordkysthavet, forsaavidt som de blive

syge i Lidsrummet mellem Paa- og Afmonstringen, — Alt efter de nærmere Bestemmelser, der under tilbørligt Hensyn til samtlige Kjøbstidernes Læve udtages af Høvedets Beskyrrelse med Approbation af Kongen eller hvem han dertil bemyndiger.

Udgifter i Anledning af Jordmøderne, Vaccinationsordenen samt Sygehuset og Embedssyges Forpleining blive Medicinalfondet værdkommende.

§ 11.

Forfærdet som Medicinalfondets Indtægter ikke maatte tilstrække til Vedligeholdelse af de Sygehus, som ere eller blive opførte, eller til fri Guur og Pleie af syge i eller udenfor Districtet hjemmehørende Bønder, bliver det Nødvendige at udligne paa Finnmarkens Medicinaldistrict efter de for Udligning af Districtkommunens og Bykommunens Udgifter gjældende Regler, saaledes at Byerne udrøde en Tædel, der svarer til deres Folkmængde i Forhold til det hele Medicinaldistrict efter sidste almindelige Folketælling.

§ 12.

Beretning om Medicinalfondets Indtægter og Udgifter samt om de for samme Regning truffne Foranstaltninger bliver af Høvedets Beskyrrelse aarlig at forelægge Nordslands Kantsformandskab og Senjens og Tromsø Districtsformandskab.

Thi have Si antaget og bekræftet, ligesom Si herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Stockholms Slot den 18de Mai 1860.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

C A R L.

G. Sibbern.

Skjelderup.